

جهالت ها ، بدعتها و ضلالت‌های احمد الکذاب بصری و مارقین

و اثبات انکه:

۱- کسی که بین رکن و مقام بیعت میگیرد قطعا امام حجه بن الحسن عج است و لا غیر...

۲- احمد یکی از اسامی امام حجه بن الحسن عج است...

۳- له اسمان اسم یخفی و اسم یعلن هم تنها وصف امام عصر عج است...

۴- لا یری جسمه و لا یسمى اسمه امام عصر عج است.

یکی از مهملات و ادعاهای تکراری مارقین آن است که : ابتدا حدیث زیر را نقل می‌کنند که : (إِنَّهُ يُبَايِعُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ اسْمُهُ أَحْمَدٌ وَ عَبْدُ اللَّهِ وَ الْمَهْدِيُّ فَهَذِهِ أَسْمَاؤُهُ ثَلَاثَتُهَا.) بعد هم می‌گویند در حدیث موسوم به وصیت هم همین سه اسم آمده است؛ پس کسی که بین رکن و مقام بیعت میگیرد امام مهدی عج نیست . بلکه مهدی اول و احمد بصری است !!! و بعد ملحق میکنند این روایت را به روایت : اسم یخفی و اسم یعلن...

بررسی:

۱ - دقیقا همین روایت با نام محمد هم آمده است:

وَ عَنْ حُدَيْفَةَ قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ ص وَ قَدْ ذَكَرَ الْمَهْدِيَّ فَقَالَ إِنَّهُ يُبَايِعُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ اسْمُهُ مُحَمَّدٌ وَ عَبْدُ اللَّهِ وَ الْمَهْدِيُّ فَهَذِهِ أَسْمَاؤُهُ ثَلَاثَتُهَا

الخرائج و الجرائح ؛ ج ۳ ؛ ص ۱۱۴۹

وَ قَالَ وَ قَدْ ذُكِرَ الْمَهْدِيُّ أَنَّهُ يُبَايَعُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ اسْمُهُ مُحَمَّدٌ وَ عَبْدُ اللَّهِ وَ الْمَهْدِيُّ

منتخب الأنوار المضيئة في ذكر القائم الحجة عليه السلام، النص، ص: ٢٥

فلذا ثابت است که امام مهدی عج است . نه شخصی دیگر.

٢- احمد و محمد هر دو از اسامی امام عصر حجه بن الحسن العسکری عج است:

وَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع وَ هُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وُلْدِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَبْيَضُ مُشْرَبٌ حُمْرَةً مُنْدَحِ الْبَطْنِ
عَرِيضُ الْفَخَذَيْنِ عَظِيمٌ مُشَاشٌ الْمَنَكِبَيْنِ بَظْهِرِهِ شَامَتَانِ شَامَةٌ عَلَى لَوْنِ جِلْدِهِ وَ شَامَةٌ عَلَى شِبْهِ شَامَةِ النَّبِيِّ ص لَهُ
اسْمَانِ اسْمٌ يَخْفَى وَ اسْمٌ يَعلُنُ فَأَمَّا الَّذِي يَخْفَى فَأَحْمَدُ وَ أَمَّا الَّذِي يَعلُنُ فَمُحَمَّدٌ...

كمال الدين و تمام النعمة، ج ٢، ص: ٦٥٣

این روایت نیز نصی صریح در آن است که امام مهدی از اسامی شان محمد و احمد می باشد . فلذا روایات بیعت
بین رکن و مقام اختصاص به امام مهدی عج دارد . و لا غیر.

هر چند احمد الکذاب و مارقین برای نجات از فضاحت دست به توجیهی باطل و مضحک برای این روایت زده اند
که در آخر توضیح آین جهالت مارقین بیان خواهد شد...

٣- قطعا طبق نصوص روایات متواتر کسی که بین رکن و مقام بیعت میگیرد امام عصر حجه بن الحسن العسکری
عج می باشد و لا غیر.

قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، سَمِّهِمْ لِي. قَالَ: أَنْتَ يَا عَلِيُّ، ثُمَّ ابْنِي هَذَا، وَ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِ الْحَسَنِ، ثُمَّ ابْنِي هَذَا، وَ وَضَعَ
يَدَهُ عَلَى رَأْسِ الْحُسَيْنِ، ثُمَّ ابْنُهُ سَمِيكَ يَا أَخِي سَيِّدُ الْعَابِدِينَ، ثُمَّ ابْنُهُ يُسَمَّى مُحَمَّدًا، بَاقِرَ عِلْمِي وَ خَازِنَ وَحْيِ اللَّهِ،

وَ سَيُولَدُ فِي زَمَانِكَ يَا أَخِي فَاقْرَأْهُ مِنِّي السَّلَامَ-، ثُمَّ تَكْمِلُهُ اثْنِي عَشَرَ إِمَاماً مِنْ وُلْدِكَ إِلَى مَهْدِيٍّ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ، الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلًا كَمَا مِلَّتْ قَبْلَهُ ظُلماً وَ جَوْراً. وَ اللَّهُ إِنِّي لَأَعْرِفُهُ- يَا سَلِيمُ-
حَيْثُ يَبَايِعُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ، وَ أَعْرِفُ أَسْمَاءَ أَنْصَارِهِ وَ قَبَائِلَهُمْ.

كتاب سليم بن قيس الهلالي، ج ۲، ص: ۶۲۸؛ إعتقادات الإمامية (للصدوق)، ص: ۱۲۲

نص در انکه امام دوازدهم است که بین رکن و مقام بیعت می گیرد.

ثُمَّ قَالَ النَّزَّالُ بْنُ سَبْرَةَ فَقُلْتُ لِمَ صَغَصَعَهُ بْنُ صُوحَانَ: يَا صَغَصَعَةُ مَا عَنَى أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ بِهَذَا الْقَوْلِ؟ فَقَالَ صَغَصَعَةُ:
يَا ابْنَ سَبْرَةَ إِنَّ الَّذِي يُصَلِّي خَلْفَهُ عَيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ هُوَ الثَّانِي عَشَرَ مِنَ الْعِثْرَةِ، التَّاسِعُ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ
صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمَا، وَ هُوَ الشَّمْسُ الطَّالِعَةُ مِنْ مَغْرِبِهَا، يَظْهَرُ بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ فَيَطْهَرُ الْأَرْضَ وَ يَضَعُ مِيزَانَ الْعَدْلِ،
فَلَا يَظْلِمُ أَحَدًا أَحَدًا، فَأُخْبِرَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ص أَنَّ حَبِيبَهُ رَسُولَ اللَّهِ ص عَهْدَ إِلَيْهِ أَلَّا يُخْبِرَ بِمَا يَكُونُ بَعْدَ ذَلِكَ غَيْرَ
عِثْرَتِهِ الْأَيْمَةَ ع

مختصر البصائر، ص: ۱۳۰

نص در انکه امام دوازدهم و نهمین فرزند از امام حسین علیه السلام، صاحب بیعت بین رکن و مقام می باشد.

يَا مَعْشَرَ النَّاسِ هَذَا الْمَهْدِيُّ انظُرُوا إِلَيْهِ فَيَأْخُذُونَ بِيَدِي وَ يَنْصُبُونِي بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ فَيَبَايِعُ النَّاسُ عِنْدَ إِيَّاسِهِمْ
عَنِّي

الغيبة (للطوسي)؛ كتاب الغيبة للحجة، النص، ص: ۳۰۲

نص و کلامی از خود امام عصر عیج مبنی بر انکه من صاحب بیعت بین رکن و مقام هستم.

حتى يقدم مكة و تقبل الجيش حتى إذا نزلوا البيداء و هو جيش الهملات خسف بهم- فلا يفلت منهم إلا مخبر-
فيقوم القائم بين الركن و المقام فيصلي و ينصرف و معه وزيره، فيقول:

يا أيها الناس- إنا نستنصر الله على من ظلمنا و سلب حقنا- من يحاجنا في الله فأنا أولى بالله و من يحاجنا في
آدم فأنا أولى الناس بآدم، و من حاجنا في نوح فأنا أولى الناس بنوح، و من حاجنا في إبراهيم فأنا أولى الناس
بإبراهيم، و من حاجنا بمحمد فأنا أولى الناس بمحمد ص

تفسير العياشي، ج ١، ص: ٦٥

نص در انكه امام مهدي عج صاحب بيعت بين ركن و مقام ميباشند . چرا كه اين بيعت بعد از خسف بيداء است
و خسف بيداء بلا اختلاف از علائم ظهور امام مهدي عج است.

الْفَضْلُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ حَيِّ بْنِ مَرْوَانَ عَنْ عَلِيِّ بْنِ مَهْزِيَارٍ قَالَ قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ ع كَأَنِّي
بِالْقَائِمِ يَوْمَ غَاشُورَاءَ يَوْمَ السَّبْتِ قَائِمًا بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ بَيْنَ يَدَيْهِ جَبْرَائِيلُ ع يُنَادِي الْبَيْعَةَ لِلَّهِ فَيَمْلَأُهَا عَدْلًا كَمَا
مُلِئَتْ ظُلْمًا وَ جَوْرًا

الغيبة (للطوسي)؛ كتاب الغيبة للحجة، النص، ص: ٤٥٣

أَبَا جَعْفَرٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَاقِرَ ع يَقُولُ الْقَائِمُ مِنَّا مَنْصُورٌ بِالرُّعْبِ مُؤَيَّدٌ بِالنَّصْرِ ... وَ خُرُوجُ الشُّعْيَانِيِّ مِنَ الشَّامِ وَ
الْيَمَانِيِّ مِنَ الْيَمَنِ وَ خَسْفُ الْبَيْدَاءِ وَ قَتْلُ غُلَامٍ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ ص بَيْنَ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ اسْمُهُ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ
النَّفْسُ الزَّكِيَّةُ وَ جَاءَتْ صَبِيحَةٌ مِنَ السَّمَاءِ بِأَنَّ الْحَقَّ فِيهِ وَ فِي شَيْعَتِهِ فَعِنْدَ ذَلِكَ خُرُوجُ قَائِمِنَا فَإِذَا خَرَجَ أَسْنَدَ ظَهْرَهُ
إِلَى الْكُعْبَةِ وَ اجْتَمَعَ إِلَيْهِ ثَلَاثُمِائَةٍ وَ ثَلَاثَةَ عَشَرَ رَجُلًا وَ أَوَّلُ مَا يَنْطِقُ بِهِ هَذِهِ الْآيَةُ بَقِيَّتِ اللَّهُ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
ثُمَّ يَقُولُ أَنَا بَقِيَّةُ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ خَلِيفَتُهُ وَ حُجَّتُهُ عَلَيْكُمْ...

نص در اینکه قائم آل محمد ع و صاحب بیعت بین رکن و مقام بعد از سفیانی و یمانی من الیمن و قتل نفس زکیه است . پس یمانی صاحب بیعت بین رکن و مقام نیست و قائم آل محمد ع هم نیست . و این مهملات در قوطی هیچ عطاری جز احمد الکذاب بصری گیر نمیاید.

و قبلا عرض شد که این حدیث ایضا یکی از نصوص مهم در خروج یمانی از یمن است و سوزاندن ریشه ی دجال بصره.

بخش دوم

اما حدیثی که در ابتدای مقاله و مورد دوم ذکر کردیم و نص در آنکه از اسامی امام حجه بن الحسن المهدی عج، محمد و احمد میباشد:

وَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ع وَ هُوَ عَلَى الْمُنْبَرِ : يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وُلْدِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ أَبْيَضُ مُشْرَبٌ حُمْرَةَ مُنْدَحِ الْبَطْنِ عَرِيضُ الْفَخْدَيْنِ عَظِيمٌ مُشَاشٌ الْمُنْكَبَيْنِ بَطْهَرِهِ شَامَتَانِ شَامَةٌ عَلَى لَوْنِ جَلْدِهِ وَ شَامَةٌ عَلَى شِبْهِ شَامَةِ النَّبِيِّ ص لَهُ اسْمَانِ اسْمٌ يَخْفَى وَ اسْمٌ يَعْلُنُ فَأَمَّا الَّذِي يَخْفَى فَأَحْمَدُ وَ أَمَّا الَّذِي يَعْلُنُ فَمُحَمَّدٌ فَإِذَا هَرَّ رَأَيْتَهُ أَضَاءَ لَهَا مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ يَضَعُ يَدَهُ عَلَى رُءُوسِ الْعِبَادِ فَلَا يَبْقَى مُؤْمِنٌ إِلَّا صَارَ قَلْبُهُ أَشَدَّ مِنْ زُبْرِ الْحَدِيدِ وَ أَعْطَاهُ اللَّهُ قُوَّةَ أَرْبَعِينَ رَجُلًا وَ لَا يَبْقَى مَيِّتٌ إِلَّا دَخَلَتْ عَلَيْهِ تِلْكَ الْفَرَحَةُ فِي قَبْرِهِ وَ هُمْ يَتَزَاوَرُونَ فِي قُبُورِهِمْ وَ يَتَبَاشَرُونَ بِقِيَامِ الْقَائِمِ .

امیر المؤمنین علیهم السلام بر فراز منبر فرمودند: از فرزندان من در آخر الزمان فرزندی ظهور کند که رنگش سفید متمایل به سرخی و سینه اش فراخ و رانهایش سطر و شانه هایش قوی است و در پشتش دو خال است، یکی به رنگ پوستش و دیگری مشابه خال پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم و دو نام دارد، یکی نهان و دیگری

آشکار، امّا نام نهان احمد و نام آشکار محمّد است، و چون پرچمش به اهتزاز درآید از مشرق تا مغرب را تابان کند و دستش را بر سر بندگان نهد و دل مؤمنان از برکت آن چون پاره آهن استوار گردد و خداوند توانایی چهل مرد به وی دهد و هر مؤمنی گر چه در گور باشد شادان شود، و به دیدار هم روند، و مژده ظهور قائم صلوات الله علیه را به يك ديگر دهند.

كمال الدين و تمام النعمة، ج ۲، ص: ۶۵۳

احمد الناصب بصری و مارقین زمانی که دیدند این حدیث نیز ریشه ی مبانی انها را میسوزاند به فکر توجیهی افتادند و با نهایت حماقت دست به تحریف و توجیهی مضحک و جاهلانه زدند . و گفتند که مراد از عبارت(اسم) در این جا (شخصیت) می باشد، و نمی توان آن را حمل بر معنای حقیقی (اسم) که (نام افراد) می باشد، نمود. از این روی مدعی شدند که در روایت به شخصیت مخفی و گمنام احمد در برابر شخصیت آشکار و شناخته شده حضرت مهدی (علیه السلام) اشاره شده است.

نقد:

اولا : اوج رذالت مارقین آن است که در عبارات خود اینطور می نویسند :

للقائم اسمان اسم یخفی و اسم یعلن

برای قائم دو اسم است اسمی مخفی و اسمی آشکار

و بعد می گویند این یعنی برای قائم دو شخصیت و مصداق هست ؛در حالی که روایت نمی گوید برای قائم دو اسم است. بلکه می گوید:

يَخْرُجُ رَجُلٌ مِنْ وُلْدِي فِي آخِرِ الزَّمَانِ

خروج میکند یک مردی از فرزندانم در اخرالزمان . که دو اسم دارد .

یعنی اتفاقا روایت قضیه را مهمل نگذاشته و اینطور نبوده که یک صفت قائمی بیاورد و بگوید دو شخصیت دارد .
خیر . بلکه دقیقا قضیه را شخصیه کرده است و در باره ی یک شخص متعین و مصداق خارجی صحبت میکند و
اصلا حرفی از قائم اینجا نمی آورد بلکه می فرماید : رجل من ولدی . بعدا در اخر روایت میفرماید این شخص
همان قائم است که مردم بشارت ظهور او را به هم میدهند.

ثانیا : بسیار عجیب است، این جهال در تعیین مصداق برای صفات ذکر شده در ابتدای روایت تصریح می کنند،
که این خصوصیات یک شخص خارجی است و اختصاص به امام حجه بن الحسن المهدی عج دارد ، و علی (علیه
السلام) در مقام بیان خصوصیات جسمانی یک شخصیت است که همان امام حضرت مهدی (عج) هستند (رنگ
سفید . سینه ی فراخ، رانهای ستبر، شانه های قوی . دو خال با دو رنگ بر کتف حضرت و ...)

اما یک دفعه جمله ی بعدی روایت را با گردشی احمقانه به دو فرد تطبیق می کنند!!!

و حقا رذالت و جهالت این نواصب در تحریف و تبدیل این روایت بر کسی پوشیده نیست و جز عناد و استحمار
مطلب دیگری پشت اینهمه جهالت نهفته نیست.

ثالثا : همانگونه که در ابتدای روایت بیان شده است، امام علی (علیه السلام) تمامی این خصوصیات و صفات
جسمانی و عبارت نام آشکار و مخفی را برای یک فرد ذکر کرده اند ، نه دو نفر؛ و ایضا بعد از ان و در ادامه هم
باز صحبت از یک نفر است نه دو نفر

إِذَا هَرَّ رَأْيُهُ أَضَاءَ لَهَا مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رُءُوسِ الْعِبَادِ

و چون پرچمش به اهتزاز درآید از مشرق تا مغرب را تابان کند و دستش را بر سر بندگان نهد و دل مؤمنان از برکت آن چون پاره آهن استوار گردد.

فلذا می بینیم که تمام روایت از صدر تا ذیل کلام از یک شخص است و از عبارت هایی مفرد مانند: (یخرج رجل)، (بظهره)، (له)، (رایته)، (یده) و حتی (صلوات الله علیه) در آخر حدیث که امیر المومنین علیه السلام تنها بر یک شخص صلوات فرستادند و قائم یک شخصیت است و نفرمودند صلوات الله علیهما.

رابعا: مراد از اسم مخفی نیز این است که عموماً مردم حضرت مهدی (علیه السلام) را با نام (محمد) می شناسند و کمتر از نام (احمد) استفاده می کنند. و عبارت (یخفی) به نام کم استعمال و غیر معروف ترجمه می شود.

و علی رغم اعتراف مارقین، که عبارت (اسم) معنای حقیقی اش (نام) بوده نه (شخصیت)، اما با تمسک به توجیهی عجیب، از معنای حقیقی (نام) پرهیز کرده و به (شخصیت) روی می آورند. یکی از آنان می گوید:

((فلو كان المراد اللفظ فهو قد ذكره في نفس الرواية و في نفس الموضع بقوله (فاحمد)، إذن لابد أن يكون المراد خفاء شخص القائم على الناس)) ((اگر مراد از (اسم) در روایت (نام) بود، چرا آن را عنوان کرده اند. پس مراد شخصیت مخفی قائم است!!!))

جواب: در عبارت های گذشته توضیح دادیم که با توجه به عبارت های که به صورت مفرد و برای یک فرد به کار برده شده است، امکان ندارد مراد حضرت علی (علیه السلام) دو نفر باشد و به هر صورت روایت بر یک نفر دلالت دارد و خصوصیات یک فرد را مطرح نموده است. و به هیچ ترفندی نمی توان مراد از ضمیر مفرد را جمع یا مثنی گرفت.

در پاسخ به این توجیه مارقین نیز این دسته از روایت ها را اشاره می کنیم که اگر چه برخی از روایات ، دستور به حرمت نام بردن از اسم حقیقی حضرت مهدی علیه السلام (یعنی نام محمد) را داده اند و ان را مخفی نگه داشته اند ، اما در اخبار بدان نام تصریح شده است.

در اینجا هم نمی توان گفت چون امام علی (علیه السلام)، در این جا نام مخفی را ذکر کرده ، دیگر مخفی نیست. بلکه منظور آن است که استعمال آن به قدری در میان مردم کم است که از آن به نام مخفی و کم استعمال اشاره شده است.

بخش سوم:

برای تکمیل این بیان فوق و این بحث به روایات زیر هم دقت فرمایید : لا یحل لکم اسمہ و لا یسمی باسمہ کیست؟

مارقین با ذکر روایت (سئل عن القائم فقال لا یری جسمه و لا یسمی اسمہ) مدعی می شوند که این قائم احمد بصری است !!! چون نام امام مهدی عج که اشکار است و همه میدانند نام ایشان محمد است . پس این احمد بصری است!!!

اما می گوئیم: خیر. یقیناً این شخص امام حجه بن الحسن المهدی عج است طبق روایات زیر:

عَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ عَمَّنْ ذَكَرَهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ الْعَلَوِيِّ عَنْ دَاوُدَ بْنِ الْقَاسِمِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ ع يَقُولُ الْخَلْفُ مِنْ بَعْدِي الْحَسَنُ فَكَيْفَ لَكُمْ بِالْخَلْفِ مِنْ بَعْدِ الْخَلْفِ فَقُلْتُ وَ لِمَ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ فَقَالَ إِنَّكُمْ لَا تَرَوْنَ شَخْصَهُ وَ لَا يَجِلُّ لَكُمْ ذِكْرُهُ بِاسْمِهِ فَقُلْتُ فَكَيْفَ نَذْكُرُهُ فَقَالَ قُولُوا الْحُجَّةُ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

داود بن قاسم گوید: شنیدم امام هادی علیه السلام می فرمود: جانشین بعد از من حسن است چگونه خواهد بود حال شما نسبت بجانشین بعد از این جانشین؟ عرض کردم برای چه، خدایم قربانت گرداند؟ فرمود: زیرا شما خودش را نمی بینید و برای شما روا نیست نامش را ببرید، عرض کردم: پس چگونه از او یاد کنیم! فرمود: بگوئید: حجت از آل محمد علیهم السلام

الكافي (ط - الإسلامية)، ج ۱، ص: ۳۲۸

عَنِ الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ ع أَنَّهُ قَالَ: مَنْ أَقَرَّ بِجَمِيعِ الْأَيِّمَةِ وَ جَدِّ الْمَهْدِيِّ كَانَ كَمَنْ أَقَرَّ بِجَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ وَ جَدِّ مُحَمَّدًا ص نُبُوَّتُهُ فَقِيلَ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ فَمَنْ الْمَهْدِيُّ مِنْ وُلْدِكَ قَالَ الْخَامِسُ مِنْ وُلْدِ السَّابِعِ يَغِيبُ عَنْكُمْ شَخْصُهُ وَ لَا يَجِلُّ لَكُمْ تَسْمِيَّتُهُ.

مهدی پنجمین امام از نسل هفتمین امام است و برای شما بردن نامش روا نیست.

وَ عَنْهُ عَنِ عَلِيِّ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ فَصَالَةَ، عَنِ الرَّيَّانِ بْنِ الصَّلْتِ، قَالَ: سَمِعْتُ الرِّضَا (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، يَقُولُ الْقَائِمُ الْمَهْدِيُّ بِنِ الْحَسَنِ لَا يُرَى جِسْمُهُ وَ لَا يُسَمَّى بِاسْمِهِ أَحَدٌ بَعْدَ غَيْبَتِهِ حَتَّى يَرَاهُ وَ يُعْلَنَ بِاسْمِهِ وَ يَسْمَعُهُ كُلُّ الْخَلْقِ فَقُلْنَا لَهُ: يَا سَيِّدَنَا وَ إِنَّا قُلْنَا صَاحِبُ الْغَيْبَةِ وَ صَاحِبُ الزَّمَانِ وَ الْمَهْدِيُّ، قَالَ هُوَ كُلُّهُ جَائِزٌ مُطْلَقٌ وَ إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ عَنِ التَّصْرِيحِ بِاسْمِهِ لِيَخْفَى اسْمُهُ عَنِ أَعْدَائِنَا فَلَا يَعْرِفُوهُ..

قائم مهدی فرزند حسن است .جسمش دیده نمیشود و نامش برده نمیشود بعد از غیبتش . تا آنکه ظهور کند و نامش را اشکار کند . گفتیم ای مولای ما اگر بگوئیم صاحب الزمان یا مهدی و ... جایز است ؟ فرمود بله . ما شما را از تصریح به اسمش نهی کردیم تا دشمنان نامش را ندانند و شناسند او را.

الهداية الكبرى، ص: ۳۶۴

پس قطعا و بلا شک این شخصی که بردن نامش روا نیست و نامش مخفی است و برده نمی شود خود امام حجه بن الحسن عج میباشدند.

پس مارقین نمی توانند بگویند: (تنها اسم یعلن برای امام مهدی است و نه اسم یخفی . و نام بردن از حجه بن الحسن جایز است) چون قطعا نام بردن از ایشان طبق این روایات فوق جایز نبود.

فلذا ثابت شد که تمام این اسامی و روایات و اسم های مخفی و غیره، مربوط به امام حجه بن الحسن عج می باشد
و:

۱. کسی که بین رکن و مقام بیعت می گیرد قطعا امام حجه بن الحسن عج است و لا غیر...

۲. احمد یکی از اسامی امام حجه بن الحسن عج است...

۳. له اسمان اسم یخفی و اسم یعلن هم تنها وصف امام عصر عج است...

۴. لایری جسمه و لایسمی اسمه امام عصر عج است.

فثبت : غاصب این مقامات و روایات ملعون و ناصبی است بلا شک و لاریب